

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 4 Korona
Fél évre . . . . . 2 Korona
Negyed évre . . . . . 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett késő

A választáshoz

Altalános a panasz, hogy a Mezőfik és Bokányiék kis tábora mindig nagyobb tért hódít még a csongrád-megyei józan gondolkozású nép között is.

Jellemző a csongrád-megyei népre, hogy nagyon könnyen felül egyes népmítónak.

És míg a más vidéki népet el lehet ugyan bolondítani, de csak egyszer, addig a mi népünk itt Csongrád-megyében évek során át félrevezethető ugyanazon csaló által. Példáért nem kell a messze multba fáradni, ott volt Sima és a szentesiek. De nem utolsó a P.-Péteriek sorsa sem, itt is Sima szerepelt.

Hát ezen nem segíthetünk, ez népünk oly sajátsága, melyből kivetkőztetni nem lehet, mert ki tehet arról, hogy a mi népünk mindenkinek hisz, mivel mindenkit becsületesnek tart, s még akkor is hallgat szavaira s tüskön bokron követi, mikor már az illető a gazemberek zászlóvivőjévé szegődött.

No de hagyjuk ezt, s térjünk vissza az október 2-ik napjára.

Sokan megdöbbenek, s megbotránkoztak azon, hogy Mindszent, de különösen Szegvár legjobb gazdái kelle ott látni Mezőfi táborában.

Vajjon miben leli ez magyarázatot? Nem másban, mint abban, hogy embereink komolyan nem tudnak, de nem is akarnak gondolkozni, egy pár divatos jelszó elég, hogy sehonnai embereknek csatlósaivá szegődjenek.

De még is van egy vigasztaló az október 2-iki választásban, s ez az, hogy nem mind szocialisták azok, kik Mezőfire szavaztak. T. i. a dolog úgy áll, hogy a midőn nyilvánvaló lett a Vázsonyi és Mülek-párt bukása, akkor ezen választók tetemes része, azon hitben, hogy Mezőfi van előnyben, leszavaztak a szocialista jelöltre.

P . . .

Kisiparunk mai helyzete.

A lapok hasábjait irtak és irnak még egyre az iparpártolásról, mindenki elmondja: mint helyesebb, hogy jobb, mily irányban célszerűbb ezen nagyszabású mozgalmat oda fejleszteni, hogy számbajöhető eredményeket lássunk. Mindenki beszél, ír, tárgyal, vitatkozik, mindenki elmondja a maga nézetét és mindenki úgy cselekszik, ahogy nem irt, nem beszélt, nem tárgyalt és nem vitatkozott.

Ha az iparpártolásról akarunk szólni, elsősorban és mindenekfelett a kisipart kell támogatnunk, még pedig főleg a fogyasztónak.

A magyar fogyasztó közönségnek kell fölkeresni a magyar kisiparost és közvetlenül nála kell beszereznie a szükségletét.

A kisiparos — meglehetünk győződve — oda fog törekedni, mindenkép iparkodni fog, hogy kielégítse és megtartsa a vevőt.

Annak a sok kaszinónak, társas és olvasó körnek, egyesületnek stb.-nek kell egy vidéki városban, községben, kell egyhangulag elhatározni, hogy a kisipart teljes erejéből merő hazafiságból támogatni fogja.

Nagy, tevékeny, erős agitációt kéne kifejteni a hazafias és humánus egyesületnek, hogy tagjaik kizárólag a magyar ipart karolják fel.

Bizony nem ártana egy kevés honi iparpártolás, (de nem a papiron) mert bezzeg szomorú világot élünk. Mindenütt kétségbeesés, kesergés, jajgatás. Egyik halandó a másik szájából ragadja ugyszólván a falatot, hogy az éhhalál martalékává ne essék. E kenyérharcz iránti óriási küzdelemben ezer és ezer becsületes munkáskezet veszít el a társadalom, a haza.

Magyarországon körülbelül 700 ezer kisiparos van; ezek közül mintegy 600 ezer, vagyis 90% küzd a megélhetéssel. E számadatokból világosan kitűnik, hogy iparunk képtelen ily viszonyok mellett lábra állani.

Igy pártoljuk tehát kisiparosainkat? Új gyárakat akarunk létesíteni, mikor még kisiparosainkat sem tudjuk, vagy nem akarjuk kielégíteni, támogatni. Hát az iparpártolás, hogy a társadalom javarésze és egyes hazai gyárosok szükségleteiket még mindig ausz-

riai kisiparosoktól szerzik be, a mi évenként átlag 30 millió korona összeget tesz ki? Ugyan hány magyar kisiparosnak adna kenyeret e 30 millió korona, a mi külföldre vándorol?

De hát ki is törődne a kisiparossal? Szorult helyzetében hogyha hitelhez jusson, az ritka dolog. Ha jut is, ez még csak tetőzi szorult helyzetét, mert legtöbbszörre a váltóját aláírókkal szemben kötelezettséget vállal. A zsirálót busásan meg kell fizetni, Hja kérem ma feszült pénzügyi viszonyok uralkodnak.

Szó ami szó, kisiparosainkat illeti meg a jól megérdemelt valódi támogatás, őket kell kellőleg felkarolnunk. A közönséggel kell csak alaposan megismertetni honi ipartermékeinket, velük elösmertetni, hogy minőségükre, kivitelre és arra nézve, megállják a helyet a külföldi mellett, s nem egy esetben fölül is mulják természetesen ha kizárólag és igaz hazafisággal pártoljuk kisiparosainkat.

A fogyasztó közönségnek, hogy tisztán elöitélet, majmolás, részvétlenség, nem törődömség, a hazai ipar elhanyagolása, mellözése.

Az tény, hogy egy némely iparágak még nem honosultak meg hazánkban, vagy nem tudtak megfelelő módon kifejlődni, de a mi még most nincs, vagy a kezdet stádiumában van, az idővel meg is nőhet.

Addig is be kell érntünk azzal, a mink van. Tökéletesíteni kell a már meglevő iparágakat és a meg nem levőket meghonosítani, átplántálni hazánkba.

A kisiparost rendelés alkalmával a közönség lássa el tanácsos, világosítsa fel; érdeklődjék, lelkesüljön a honi iparért. Csak így erősödhetik meg nálunk az ipar, a minek érdekében most teljes odaadással, szívós kitartással, nemes ambícióval dolgoznak, még egyelőre beszéddel, tollal.

Az egész ország egyetértőleg munkálkodjék közre e hatalmas mozgalom sikeres eredményének elérésén.

Tettel kell mutatnunk, hogy igenis komolyak voltak törekvéseink, hazafiasak voltak szándékaink.

A kisiparosainkat támogassuk elősőbbben, hogy aztán izmos, vagy versenyképes iparrá fejlesszük, még cse-nevész, vérszegény iparunkat.

VEGYESEK.

— **Közgyűlés.** Mindszent község képviselőtestülete folyó hó 10-én tartotta október havi rendes közgyűlését, melyen figyelmet érdemlő tárgy a magy. kir. postaigazgatóság átirata volt, melyben értesíti a községet, hogy a délután 5 órakor Vásárhely felől érkező levelek és hírlapok ugyanazon napon kézbesítettnek fognak. A Szentés felől érkező postaküldemények azonban csak másnap reggel kézbesítettnek. Ezen új rendszabály már életbe is lépett.

— **Öngyilkosság.** Bodnár Ferencz lakostársunkat ismét súlyos csapás érte. Leánya, özv. Lőrincz Istvánné, kinek férje múlt évben halt el, szerda hajnalban ismeretlen okból a szoba gerendájára felakasztotta magát. A szerencsétlen véget ért asszonyt öt kiskorú gyermeke siratja. Temetése folyó hó 10-én ment végbe nagy részvét mellett.

— **Athelyezés.** Székely Imre pályafelügyelőt községünkben Málak-Remetére helyezték át. A pályafelügyelő ur új állomáshelyét már el is foglalta.

— **uj tanítók.** Mindszent község képviselő-testülete f. hó 10-én tartott közgyűlésén elhatározta, hogy feliratot intéz a kir. tanfelügyelőséghez, hogy a mindszenti állami elemi iskolához 2 tanerő kinevezését a miniszterium által eszközöltesse. Ha a kinevezések megtörténnek, az V.ik osztály is felállíttatik.

— **A mindszenti országos vásár** f. hó 26-án és 27-én fog megtartatni.

— **Haladás.** Hogy községünk napról-napra halad, mi sem bizonyítja jobban,

mint új, eddig még községünkben nem lévő iparosok letelepedése. A napokban váltott ki iparjogot Fischer Vilmos cukrász, ki néhány hét óta már meg is kezdte működését. A község meg is van elégedve az új cukrász munkájával.

— **Tanítók gyűlése.** A csongrádvármegyei tanító-egyesület tagjai, mintegy 400-an, tegnap gyűltek össze Szegeden két napig tartó nagygyűlésükre. A gyűlésen a mindszenti tantestület tagjai is részt vesznek.

— **A szentesi és csongrádi választások eredménye.** Szentésen folyó hó 6-án ment végbe a képviselő választás, mely azonban eredménytelenül végződött. Szentésen ugyanis 4 jelölt lévén, abszolút többséget egyik sem nyert s így pótválasztás lesz és pedig Molnár Jenő eddigi képviselő és Tasnádi Antal szentesi ügyvéd között. A pótválasztást a központi választmány 27 ikére tűzte ki, ezen határozatot azonban több oldalról megfélebbezték. — *Csongrádon* f. hó 10-én ment végbe a választási harc. Két jelölt állott szemben egymással. Hegyi Antal plébános függetlenségi néppárti programmal és Baross János szabadelvű. A választás Baross János győzelmével végződött, ki 29 szótöbbséggel választatott meg Csongrád város képviselőjévé.

— **Fáraó utódok bajban.** A széles körökben elterjedt Kolompár dinasztia 4 tagja nagy bajba került. Addig kötötték el a lovakat Szeged és vármegyénk határában, míg végre őket kötötték meg a csendőrök. Tíz ló terheli a lelkiismeretüket, a mi tisztességes teher bárhol másutt is, nem csupán a lelkiismereten. A mulatságos jelenetek egész sorozatát játszották

le a füstös lóköttők a szegedi törvényszék előtt, a melynek megadták a császári jellegét. Marton alügyészt negyságos főtörvényszéknek titulálták, mellékesen mind a négyen egyszerre beszéltek és egymást kapcsolták, hogy a másik hallgasson. Hogy melyiküknek mi a keresztnéve: ezt nem tudták megmondani, mivelhogy náluk is termőtalajra hullt az a régi praktikus cigányszokás, mely minden faluban új keresztapót keres és külön tartja — akár tizszer is — keresztvizre az ujszülöttet. A törvényszék mind a négy vádlottat egyenként 2-2 évi fegyházra ítélte el, a mibe belenyugodtak, mondván, hogy odabent nincs olyan hideg, mint kint a ponyvasátor alatt és dolgozni is csak keveset kell.

— **Görgei Arthur egy levele.** A kolozsvári országos történelmi ereklyemuseum birtokában van vagy 30 láda életrajz és kézirat; ezek között nevezetes az a kézirat-gyűjtemény, melyet gróf Bethlen András volt földmívelésügyi miniszter ajándékozott 1886-ban az ereklye-museumnak. A szabadságharcban résztvett két Bethlen — Gergely honvédezredes és Ferencz vadászredparancsnok — iratai ezek s részint hivatalos, részint magánjellegűek; a gyűjteményben ezenkívül érdekes levél foglaltatik Görgeytől és külföldi tekintélyes egyénektől. Most, hogy az egész gyűjtemény rendezés alatt van, a rendezés során kézbe akadt a Bethlen-csoportban Görgei Arthurnak egy érdekes levele. A levél, melyet a tábornok két nappal a fegyverletétel előtt küldött az orosz táborba, német nyelven van írva s magyar fordításban következőleg szól:

U t l e v é l .

Gróf Bethlen Gergely ezredes ur részére, ki gróf Esterházy István és Schmiddeg Kálmán kíséretében, mint parlamentair

TÁRCZA.

Egy szerencsétlen újév estélye.

Irta: Humay Nándor.

Újév éjszakáján éjfélkor egy öreg ember állt ablakánál. Kétségbeeséstől szorongó pillantásokkal nézett fel a beláthatatlan, örökké nyíló égre és le a csendes, tiszta fehér földre, hol most senkisémet volt oly elhagyatott és örömtelen, mint ő. Dirja közel állt hozzá; az öregségnek hava és nem az ifjúságnak zöld leple által takarva. Az egész élet gazdaságából nem hozott egyebet a tévedéseknél, a bűnöknél és betegségeknek, egy feldult testet, egy sivár lelket, a keblet méreggel és az öregséget bánattal telve. Szép ifjúsága ma mint kísértet vándorolt körülötte és ismét azon verőfényes nap reggele felé huzogatta, melyen édes atyja először az élet válasz útjára állítva, mondá: jobbról ez az út az ész verőfényes pályáján messze, csendes és boldog országba vezet és amely ut balra vissz, az a bűnök, vakondok menetén egy sötét barlangba vezet, melynek faláról még csepeg, mely sziszegő kigyókkal van tele s melyben tikkasztó gőz van — Ach a kigyók keblén csüngnek, a méreg cseppek nyelvére hullnak és ő mégis tudta hol volt. Esznélkül, kimondhatatlan bánattal kiáltott fel az égre: „Add ismét vissza ifjúságom! Óh atyám állíts ismét a választátra, hogy más lehessenek!“

Azonban az atyja és ifjúsága már rég

elenyészett. Bolygó tüzeket látott mocsarakon táncolni és a melyek a temetőben kialudtak: ő. „Ezek az én dőre napjaim!“ mondá. Majd az égből csillagot látott lehulni s a földre érve szétfolyt: „Ez én vagyok“ mondá vérző szívvvel s a bánat kigyó fogai tovább ásták magukat sebében. Lobogó képzelme, mint alvajárót tünteté őt fel, ki nesztelenül jár a háztetőn és a szélmalom fenyegetve emelte fel karját, hogy agyoncsapja, s az üres halottasházban egy visszamaradt kísértet lassanként az ő alakját vevé fel.

Mint távoli templomének vegyült hirtelen lelki harczába a toronyból lehangzó újévi zene. Kedélye lecsillapult, körüljáratá tekintetét a szemhatáron. Vissza idézé emlékébe ifjúkori pajtásait, kik szerencsésebbek és jobbak, mint ő. A földön tanítók, gyermekekkel megáldott emberek voltak.

„Óh! Ha én akartam volna, valamint ti, úgy én is száraz szemmel könny nélkül szendereghettem volna át az éjet. — Óh drága szüleim én is szerencsés lennék, ha a ti újévi kívánataitokat és tanításokat megfogadtam volna!“

Ifjúkorára való lázas visszaemlékezése között úgy rémlett neki, mintha a halottas házban az ő alakjában a kísértet föl kelt volna; végre az újév éjjeli babona, mely telve van kísértetekkel és eseményekkel, szállta meg s szemfényvesztéssel állt elébe önmagának életerős, szép, ifjú virágzó alakja. Tovább nem nézhette; eltakarta arcát, ezer forró könnycsepp hullott szeméből a hóra; vigasztalhatatlanul

és eszméletlenül sóhajtozott még gyengén: „Jer el ismét ifjúságom, jer el ismét!..“

— — — — —
És a kért ifjúság eljött, mert ez csak újév éjjeli borzasztó álma volt; hisz ő még egy ifju volt. Csak a tévedezés nem volt álom. Megköszönte Istennek, hogy a bűnök e szennyes utjáról visszatérítette őt arra az utra, mely az ész verőfényes pályáján egy messze, csendes, csendes és boldog országba vezet.

*

Térj vissza te is ifju olvasóm, ha tévuton haladsz! Ez a rettenetes álom majdan birád lessz, mert ha elhibázod ifjúságod s könnyelműen engeded elröppenni, úgy majdan jajgatva hívhatod, nem fog többé visszatérni.

Az új otthonban.

Romantikus hajlamaimnak tudható be, hogy a Liliom-utczában béreltem szobát. Itt föltalálni véltem ama csendet és nyugodalmat, a mi után sóvárogtam. Tévedtem. Már a harmadik este azon tudattal hunytam le szemeimet, hogyha továbbra is itt maradok, úgy lassan, de biztosan megsiketülök. Sem magamat, sem a csendet nem találtam fel új otthonomban.

A házigazdám minden áldott nap az étazser csecebecsét és a gorombaságok tömkelegét hajította neje fejéhez. A hási-asszonynak is helyén volt a keze és a nyelve, a miből olyan skandalum keletkezett, hogy elátkoztam születésemnek óráját. Ha a férj durva volt feleségével, az

(békekövet) az alólirt megbizásból az orosz oszárri táborba küldetett, hogy ott gróf Rüdiger tábornoknak egy napon sürgős iratot kézbesítsen és rá választ hozzon.

Kérem az orosz oszárri előrsöket, hogy parlamentairjeimet szabadon bocsássák és hogy visszajövetelük is a magyar táborig biztosítsassék.

Ó Arad, 1849. aug. 11. esti 9 óra.

(Korlátlan magyar cimeres pecsét ezen *Görgei Arthur* körirattal:) Közép-magyar tábornok, ponti tábornok iroda

A pecsét teljesen ép.

A hátapon az orosz alezredes következő (szintén német nyelvű) válasza olvasható:

Az iratot átvettem és gróf Rüdigernek megbizásából ezennel visszaküldöm Görgei tábornok urnak.

Alezredes.

olvashatatlan muszka aláírás.

E levélben Görgei tábornok a fegyvertételre vonatkozó részleteket közölte gróf Rüdiger tábornokkal.

Közgazdaság.

Egy régi rossz szokás ellen.

Nálunk az egész Alföldön ősi szokás, hogy a tenyésztő gazda a növendék-szarvasmarháinak mindenkor törzsére sütteti a bélyeget. Maradandó és feltűnő a bélyegezés ezen módja. Régente, azokban az időkben, midőn a bőrpar hevében volt az állati bőröknek, beválhatott az ősi gyakorlat. Ma már azonban minden ipari termelés jövedelmezősége azon fordul meg, hogy az általa használt nyersanyag minden legkisebb részét feldolgozni és ipari terméként értékesíteni tudja.

A szarvasmarhák mostan szokásos bélyegezése nemhogy utat nyitott a föltéte-

leknek, sőt a bőrnek épen az a része veszt jelentékenyen értékéből, mely az ipari feldolgozásra és értékesítésre a legalakalmasab. Annálfogva, miután az állat törzsén illetve czombján való besüttés egészen bevett szokás, elképzelhető veszteség, melyet a tenyésztő közönség a régi gyakorlathoz való ragaszkodása miatt szenved.

Ennek ellenében a földművelésügyi miniszter, kinek mindenre kiterjedő felügyelmét ez a visszásság sem kerülhette el, már régebben figyelmeztette a tenyésztő közönséget, hogy lemondván a régi gyakorlathoz oly eljárást alkalmazzon, mely mellett a tenyésztő elérheti a bélyegezés tulajdonképeni célját, de egyuttal elejét vesi az értékesökkenésnek, melyet már akkor meg kell érezni, midőn szarvasmarháját eladja. A körültekintő kereskerkedő mindig szám-baveszi a vásárolt jószág ily hátrányait.

Hogy a tenyésztők ősi eljárása kárára és hátrányára van az ipari feldolgozásnak, eléggé mutatja több iparkamarának és börtgyárosnak a földművelésügyi miniszterhez intézett felterjesztése. Ebben elpanaszolják, hogy a közbélyegezésről kikerült marhabőrök a rossz lefejtés, sok bemetzés és vakmetszés következtében ugy értéktelenednek, hogy ezen bőröket ki kell zárni oly célokra való feldolgozásból, melyekre minőségükön fogva máskülönb teljeseen alkalmasok volnának. Ennek az oka pedig az, hogy a marhák a tenyésztők még mindig süttővassal és combjukon bélyegeztetik meg, minek folytán a bőröket épen a leghaszorálhatóbb helyeken alaposan megrottják.

Felhívja ennélfogva a miniszter a hatóságot, hogy a bélyegsüttésből eredő értékesökkenés felől legelső sorban az érdekelte gazdaközönséget világosítsa fel és figyelmeztesse a tenyésztő gazdákat, hogy a tüzes vassal való bélyegsüttést vagy teljeseen mellőzzék, vagy azt ne a törzsön, hanem az állat szarván vagy annak állkapcsán alkalmazza.

Másrészt a községi közbélyegehidaknál

alkalmazott egyének és husvágók figyelmeztetendők, hogy az állati bőrök lefejtése körül minél nagyobb óvatossággal járjanak el.

A gazdaközönséghez intézett figyelmeztetés egyáltalán nem kötelező erejű. Azonban tenyésztőink a maguk jól felfogott érdekében cselekszenek, ha a tan évezredes gyakorlattal szakítva, alkalmazkodnak a modern ipari feldolgozás igényeihez.

Nyilt-tér.

(E rovat alatt kösültekért nem vállal felelőséget a szerkesztő.)

Minden jó barátainak, ismerőseimnek, és szomszédaimnak, kiket tisztelni és becsülni megtanultam, Mindszent községből történt végleges eltávozásom alkalmával az irántam tanusított jóindulatukért és szeretetükért ez uton mondok hálás köszönetet és Istenhozzádot.

Keszler Ferencz.

Ház eladás.

Székely Imre pályafelügyező háza szabad kézből örök áron

eladó,

vagy haszonbérbe kiadó.

Eladási ára 1000 forint, esetleg haszonbér 1 évre 100 forint.

A lakásban van 2 padolt, 2 flaszerozott szoba, 1 fürdőszoba, 1 üveges konyha és üveges folyosó.

Bővebb felvilágosítással szolgál lapunk kiadóhivatala.

asszony hoszuja a cselédlány ellen irányult. Néhány perc alatt elmondotta, a mit lánykorában az állattanból tanult. A cseléd ha feleselt, a természetrajzi előadásait fűszerezte az ösmert konyhai szerzőkkel. Főző kanál, palacsinta süttő, gyuródeszka stb. csak ugy röpdöstek a levegőben, mint kora tavasszal szoktak a fecskék.

Elvégre is a dobhártyám sines Bessemer-féle aczélból, hogy mindent befogadjon. Fülelem a szolgálatot, én a szobát mondtam föl.

*

Lakás nélkül bolyongtam s már-már azon a ponton volatm, hogy a nyári szezon alatt a városliget enyhet adó fái alatt valamelyik padon huzódom meg, itt bérlek ingyenes és felette kellemes lakást, de nem tettem. Attól tartottam, hogy az ügybuzgó rendőrség akkor csip nyakon egy-egy éjjeli razzia alkalmával, mikor legédesebben szendergek.

A gondolatot tehát tett nem követte és estére annyi balszerencse közt és tegyük hozzá: oly sok viszály után, bevo-nultam új otthonomba.

Az első és második napon oly nyomasztó volt a csend, hogy szinte bántott. De azért ugráltam örömben, mert megtalálni véltem végre azt a helyet, hol igazán nyugalmat élvezhetek. Itt kétségkívül, a mit jó sokáig elmulasztott, homlokon csókol a Muzsa.

A harmadik nap estéjén nyolczadfél esztendeje készülő drámámon dolgoztam, mikor hirtelen pokoli láрма, ordítózás, sírás és jajgatás hallatszik a szomszéd szobából. A toll a kezemből kiesett, a tinta-tartót nyilván revolvernek gondolván, meg-ragadtam és rohantam eszeveszetten a szomszéd szobába.

Berontok a házigazdám lakosztályá-

ba, hát épületes dolgokat láttam.

A háziur neje kontyát tépdeste, ránczigálta és ordított, mint egy sakály. Az asszony körmeivel esett neki urának — fényes eredménynyel. A kisasszony a pam-lagon visitott különböző hangnemen.

Beléptem nem is zavarta őket. Nyil-ván nem vettek észre.

Végre megsokaltam a dolgot és ha-talmas hangon szónokolni kezdtem:

— Uram! Asszonyom! Kisasszonyom! Tisztelt család! A csendet megsoktam, a lármát nem. Mivel az előttem lejátszódó jelenetekből azt következtetem, hogy ez nem az utolsó, itt maradnom lehetetlen. Ezennel fölmondok. Ajánlom magamat.

A háziur felém fordult, háromszor köhécselt, majd megszólalt:

— Megbocsát kedves Tornyai ur, de önnek nincs igaza. A mit nálunk látni volt szerencsése (?) az kivételes eset. Ugyanis vasárnap a „Kedélyes Családapák“ asztaltársasága, melynek szerény tagja vagyok, egy mulatságot rendez színelőadással, tombolával, világpostával és táncszal egybekötve. Személy-jegy ára 2 kor., család-jegy 5 korona, katonák és . . . pardon, ez nem tartozik ide. Nos tehát e mulatságon színre kerül egy ötfelvonásos dráma, melynek egyes jeleneteit láthatta maga előtt Tornyai ur. Egész héten szorgalmasan kell próbát tartanunk, hogy sikerre vezessük a drámai jelenetekben gazdag, megkapó, izgalmas részekben dus, kiváló talentumról tanuskodó darabot, a „Szerielem tébolyultjai“-t.

— Hah! — röppent ki ajkamból és földre roskadtam.

— Mi baja? — kérdé ijedten hzi-gazdám.

— Már semmi, már jól érzem magam, oh engedje meg, hogy megszorítsam a kezét, az egész családjá kezét, az egész asz-

taltársaság kezét, a kik e darabban szerepelnek. Végtelen boldog vagyok. E darabot — én irtam.

Altalános gratulálás. Kölcsonös bók.

Ez éjjel szerzői sikerekről álmodozván, nem aludtam. Az első között láttam magam tündökölni, ragyogni.

A próbák nagyzerüen folytak minden áldott este és a láрма oly jól esett szivemnek, hisz egyik legsikerültebb darabomról volt szó, melylyel vagy tiszser pályáztam ugyan és mindannyiszor visszautasították, de ez nem a dráma rossz-ságának, mint az Akadémiánál és színházak-nál uralkodó klikk-rendszernek tulajdonítható.

Igy pergett le hosszas és szorgalmas próbák után egy fél esztendő, anélkül, hogy a darabom színrekerült volna. Fag-gatásaimra az volt a válasz, hogy a szereplők még nem tudják jól szerepeiket és addig nem léphetnek a nyilvánosság elé. Kudarcot vallani nem akarnak. Belenyugodtam.

Egy esztendő után is még szorgalmasan tanulták, próbálták a szerepeket. Megsokaltam. Rájöttem arra, hogy rutul becsaptak, sohse volt szándékuk darabot előadni, koholt dolog volt az egész és azzal az ürügyvel, hogy drámát fognak színre hozni, halasztották, leplezték a házigazdáméknál divó rendes zsörtölődéseket, czivakodásokat.

Hogy ezek után mi történt velem, azt nem merem leírni. Lelkiállapotom leírásával nem merek próbálkozni.

Levontam a tanulságot, mely szeriat: akkor kezdünk okosak lenni, mikor rájövünk arra, hogy szamarak vagyunk.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint Mindszent községben mint

CZUKRÁSZ

letelepedtem.

Elvállalok e szakmába vágó sütéseket, u. m. lakodalmi, keresztelői s bármi más alkalmi sütemények és torták készítését a legolcsóbb s legfinomabb kivitelben.

Számos megrendelést kérve s magamat a n. é. közönség jóindulatába ajánlva, vagyok tisztelettel

Fischer Vilmos
czukrász.

Lakásom Farkas István
cipész ur házában.

Költők albuma

52-ik évfolyam.

Pesti Napló

Főszerkesztő: ifj. Abrányi Kornél.

Főmunkatárs: Surányi József.

A Pesti Napló az utóbbi években az előfizetőinek adott értékes diszmi ajándékok révén az egész művelt magyar társadalom elismerését vívta ki magának, az idén az eddiginél is pompásabb, gazdagabb album formájában, gyönyörű díszkötésben **aművészieszen illusztrált**

Költők albumát

szánta előfizetőinek karácsonyi ajándékul, melynek eddigi kiadása a Wodianer F. és fiai cégnél **ötvenhat** koronát kerül, a Pesti Napló még bővített tartalommal új, kvártkiadásban

teljesen ingyen

karácsonyi ajándékul adja minden előfizetőjének. — Megkaphatja a diszmi művet díjtalanul **minden újonnan belépő előfizető** is, aki karácsonyig megszaki-tás nélkül — akár ha-vonkint is — előfizet a Pesti Naplóra.

Azok az új előfizetők, akik a Pesti Napló félévi előfizetési díját (14 koronát) egyszerre beküldik, az illusztrált díszes HYMFY-ALBUMOT, míg a készlet tart, forduló postával megkapják, de ezek csakis **újabb** 6 havi előfizetés után tarthatnak igényt a **Költők albumára**.

Hirdetések

Jutányos áron vétetnek fel.

Szüret Mágocson.

A Károlyi Imre gróf mágocsi uradalmában a szüret megkezdődött és kitünő jó must hektoliterje, kisebb, vagy nagyobb mennyiségben 24 koronáért kapható.

Akiknek vevő szándékuk van, forduljanak ez iránt **a mágocsi jószágfelügyelőséghez**.

Hevesy István szegvári lakos, volt községi pénztárnoknál Mautner-féle

szamócza-palánta

kapható. Darabja 2 k1.

Egy

jól irni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában tanonecznak felvétetik.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszerten.

Levélpapírok és borítékok

cégnyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

MEGHIVÓK

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készítettnek.

Könyv-

és

papírkereskedés.

KÖNYVEK

irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

díszes

képes levelező-lapok

jutányosan

kaphatók.